

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias – Grecja) – Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton / Maria-Eleni Kalliri

(Sprawa C-409/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 76/207/EWG — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyskryminacja ze względu na płeć — Konkurs wstępny do szkoły policyjnej państwa członkowskiego — Uregulowanie tego państwa członkowskiego nakładające na wszystkich kandydatów ubiegających się o dopuszczenie do tego konkursu wymóg minimalnego wzrostu)

(2017/C 424/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton

Strona pozwana: Maria-Eleni Kalliri

Sentencja

Przepisy dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, zmienionej dyrektywą 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, uzależniającemu dopuszczenie kandydatów do konkursu wstępnego do szkoły policyjnej tego państwa członkowskiego – bez względu na ich płeć – od wymogu minimalnego wzrostu 1,70 m, gdy takie uregulowanie jest niekorzystne dla znacznie wyższej liczby osób płci żeńskiej w porównaniu z osobami płci męskiej i gdy wspomniane uregulowanie nie wydaje się być właściwe i niezbędne dla osiągnięcia zamierzonego przez nie zgodnego z prawem celu, co powinien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Hansruedi Raimund / Michaela Aigner

(Sprawa C-425/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna i przemysłowa — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 96 lit. a) — Powództwo w sprawie naruszenia praw do znaku — Artykuł 99 ust. 1 — Domniemanie ważności — Artykuł 100 — Roszczenie wzajemne o unieważnienie — Relacja między postępowaniem w sprawie naruszenia a roszczeniem wzajemnym o unieważnienie — Autonomia proceduralna]

(2017/C 424/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hansruedi Raimund

Strona pozwana: Michaela Aigner

Sentencja

- 1) Artykuł 99 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wniesione przed sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych zgodnie z art. 96 lit. a) tego rozporządzenia powództwo w sprawie naruszenia nie może zostać oddalone z powodu istnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia takiej jak ta przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, jeżeli wcześniej nie zostanie uwzględnione przez ten sąd powództwo wzajemne o unieważnienie, wniesione przez pozwanego w postępowaniu z powództwa w sprawie naruszenia na podstawie art. 100 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia i oparte na tej samej podstawie unieważnienia.
- 2) Przepisy rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych mógł oddalić powództwo w sprawie naruszenia w rozumieniu art. 96 lit. a) tego rozporządzenia z powodu istnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia, takiej jak ta przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, mimo że orzeczenie w przedmiocie powództwa wzajemnego o unieważnienie, wniesionego zgodnie z art. 100 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia i oparte na tej samej podstawie unieważnienia, nie stało się prawomocne.

(¹) Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – A/
Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-522/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 —
Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi i art. 221 ust. 3 i 4 — Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 —
Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 — Dodatkowe należności celne przywozowe — Sztuczna konstrukcja
w celu uniknięcia dodatkowych opłat celnych — Nieprawidłowy charakter danych u podstaw zgłoszenia
celnego — Osoby mogące być pociągnięte do odpowiedzialności z tytułu należności celnych — Termin
przedawnienia]

(2017/C 424/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) W okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym art. 201 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że dokumenty, których przedstawienie jest wymagane na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalającego dodatkowe należności celne przywozowe w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylającego rozporządzenie nr 163/67/EWG, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 684/1999 z dnia 29 marca 1999 r. stanowią dane wymagane do sporządzenia zgłoszenia celnego w rozumieniu tego przepisu.